

Настоятелството имаше да се занимае още и съ други въпроси, отъ които най-главния бѣ изравняването всички спорове и недоразумѣния съ концесионера на читал. хотелъ „Зора“, Господинъ М. Семовъ. Тоя въпросъ бѣ подетъ отъ нашите прѣшественици, които бѣха възложили на г. инженера А. Мариновъ да направи подробна смѣтка, измѣрване и изучване на извѣршенитѣ въ повече и въ по-малко работи. Като продължихме по сѫщия путь да дѣйстваме, за да туриме по-скоро край на този въпросъ, който не можеше да се дѣржи повече въ висяще положение, ний прибѣгнахме до помощта на единъ арбитраженъ сѫдъ, състоящъ се отъ архитекта г. А. Карамалаковъ — прѣставляващъ читалището, инженера г. Вълчановъ — прѣставляващъ концесионера, и юриста г. М. Поповъ, избранъ отъ двамата за прѣдсѣдателъ, който сѫдъ да рѣши окончателно спора по концесията. За да се обезпечимъ отъ всяка евентуалностъ отъ страна на концесионера, ний му вземахме прѣдварителна декларация, че ще се подчини безпрѣкословно на арбитражното рѣшение. Този арбитраженъ сѫдъ, слѣдъ щателно изучаване прѣзъ 10, 11 и 12 Ноемврий 1906 г. на всички планове, договори, смѣтки, вѣдомости, писма и обстоятелства, издаде слѣднето рѣшение:

„Постанови:

1) Признава дребнитѣ опушения по постройката на хотелъ „Зора“ въ гр. Сливенъ съгласно смѣтката отъ 1-и Мартъ 1897 г. за казания хотелъ, който е направилъ Господинъ М. Семовъ, и тѣзи работи, които е извѣршилъ въ повече отъ сѫщата смѣтка, — компенсирани.

2) По сѫщата смѣтка недовършени работи, Господинъ М. Семовъ да довърши: а) направата на балкона въ първия етажъ; б) петь капители върху паластрите на фасадите; в) цинкови рамки яа про-